

26. Jun. 1841

FACTS

Date:

26. Jun. 1841

Page number:

Dagbog D, side 64-65

Mentioned people:

Schneerenberger

madam Tanner

TRANSCRIPTION

26de Løverdag.

Strax om Morgen en viiste det sig at St: Gallen¹ igjen havde handlet som en Skurk, idet han havde sent Kusken bort uden at medgive ham Penge. Mad: Tanner² havde Alt betalt ham Alt forud og mig var blot 20 Sc. bleven tilbage, for dem skulle vi nu naae Luzern, noget hvorom jeg meget tvivler. Den arme Karl er ogsaa ilde daran, da han endogsaa skal tilbage til Genf. Fra Vevy³ havde vi Forspandshest op af de steile Bakker, hvorved ellers bestemt vore bleve siddende, da den ene og stærkeste Hest af vore nu er rent stædig og slet ikke mere vil trække naar det gaar lidt mere end almindelig op ad Bakke. Veien er fra den maleriske Siide betragtet •65• overmaade yndig og meget afvejlende. Vi kom om Middagen til Bull⁴ i en yndig Dal, Værtshuset den hviide Hest var saa herligt at man ret kunne have haft Lyst til her at tilbringe nogle Dage. Vi vare her næppe komne i Huus før et skrækkeligt Uveir brød løs, saaledes som man kun seer i Bjerglandene; dog de komme med stor Hæftighed men gaae ogsaa hurtigt over, og da vi om Eftermiddagen kjørte viidere h[a]vde vi igjen godt Veir, og vel var det; thi vi ankom ikke til Fribourg før henimod Midnat og havde paa Veien fleregange de hæsleste Oprin med vore Heste og den opbragte Kusk, der af Mangel paa Penge ikke vilde tage Hjelpeheste i Bakkerne; han saae sig dog altid nødt dertil tilsist, da alle hans Slag intet nyttede. Da det først var bleven mørkt, var vor Stilling værre, da Folk alt vare tilsengs, og vanskelige at faae op og til at bringe Hjelpe. Omtrent en Tiiden [Time?] før Freiburg maatte vi staae næsten i 3 Quarteer og vente paa Veien h[a]vde vi ikke faaet Hjelpe, havde vi maattet tilbringe heele Natten her under aaben Himmel; thi Hestene ville ikke gaae et Skridt viidere. Vor Stilling med det lille Barn var meget betænkelig, vel var det dog at vi havde Maanskin og at Barnet var godt; thi hvoe der næsten gav os mere at ærgre os over var Mad: Tanner der altid blev ved at vrøvl fort om at hun havde betalt alt forud etc. etc: Jeg ønskede hende Fanden i Vold. Da vi endelig kom til Freiburg var alt Porten lukket, vi bleve imidlertid indlatte; men [overstreget: havde] [var] endnu paa Gaden nær kommen slemt afsted med da Kusken nær havde væltet Vognen, vi maatte som alt hundrede gange iforveien igjen nu stige ud. Jeg fant endelig en Mand der viiste os Vei til Hotellet des Mercieres hvor vi maatte banke Folkene op; glade vare vi imidlertid ved at være komne hiid med heele Lemmer.

¹ Uidentificeret, jvf. Schneerenberger, kaldet Sankt Gallen.

² Madam Tanner.

³ Dvs. Vevey.

⁴ Dvs. Bulle.

June 1871.

[illegible]